

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7943/2025
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д. Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Коста Даниловић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 238/25 од 13.03.2025. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 238/25 од 13.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 238/25 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1098/24 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу јавног извршитеља Бранкице Степић из ... ИИВК 121/22 од 05.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати 10.242,40 динара са каматом по Закону о затезној камати и то на износ од 1.077,67 динара почев од 21.06.2021. године, на износ од 8.936,02 динара почев од 21.08.2021. године и на износ од 228,80 динара почев од 21.12.2021. године до исплате и да накнади трошкове извршног и парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 92.310,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 238/25 од 13.03.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка поред досуђеног износа од 92.310,00 динара са досуђеном законском затезном каматом исплати и 18.462,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка на терет тужиоца.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 238/25 од 13.03.2025. године одлучено је о трошковима поступка. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка регулисани су процесним законом и представљају споредно потраживање. Одлуку о трошковима поступка суд доноси у сваком конкретном предмету на основу успеха странака у поступку и предузетих процесних радњи, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против другостепеног решења којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно тражење, то ревизија није дозвољена.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром да ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са члана 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**